

Kommune har tilsammen syv medlemmer og vil dermed kunne stemme en hvilken som helst sag igennem.

Et skræksscenario ifølge dette forslag kunne være, at Københavns Amt og Københavns og Frederiksberg Kommuner faktisk kunne vedtage at nedlægge sygehuse i Roskilde og Frederiksberg Amter, selv om de to amter naturligvis stemmer imod. Det er måske at se spøgelses ved højlys dag, men alligevel: Uanset hvordan man vender og drejer sagen, har man egentlig i forslaget lagt op til, at man fuldstændig kan klare sig uden Roskilde Amt og Frederiksberg Amt; jamen det synes jeg jo egentlig man så skulle tage konsekvensen af.

Yderligere vil dette forslag medvirke til, at beslutningerne flyttes et led længere væk fra borgerne. Kristeligt Folkeparti foretrækker generelt, at beslutninger tages så tæt på borgerne som muligt, og vi mener ikke, at det nødvendigvis er en naturlov, at størst også er bedst. Ofte er det tværtimod, synes jeg, og dette Udviklingsråd kan godt virke som en tung mastodont med et demokratisk underskud.

Men hvis vi skal have et Hovedstadens Udviklingsråd, skal der, som vi ser det i Kristeligt Folkeparti, ændres på sammensætningen af rådet og/eller på reglerne for rådets beslutningsdygtighed, således at Roskilde og Frederiksberg Amter også får reel indflydelse på, hvad der besluttes, og ikke blot er med for at betale regningerne for det, som Københavns Amt, Københavns og Frederiksberg Kommuner beslutter. Man kunne f.eks. ganske enkelt gøre det ved at sige, at der skal være minimum otte medlemmer, heraf mindst ét medlem fra Roskilde og Frederiksberg Amter, til stede, før rådet er beslutningsdygtigt; man kunne f.eks. også sige, at mindst otte medlemmer skal stemme for en beslutning, for at den kan vedtages, bare for at give nogle eksempler på, hvordan det kunne være. Naturligvis bør det også gælde, at f.eks. budget, lånoptagelse og udstedelse af garantiforpligtelser ikke kan vedtages, uden at mindst ét medlem fra Roskilde og Frederiksberg Amter er til stede og stemmer herfor.

Kristeligt Folkeparti er helt indforstået med og støtter helt klart, at der skal samarbejdes indest i hovedstadsområdet for at få optimalt gavn af de nye muligheder, der kommer med Øresundsforbindelsen, og det er jo muligheder vedrørende både erhverv og kultur og en lang række andre ting. Men der eksisterer jo allerede på en hel del områder et godt og velfungerende

samarbejde i hovedstadsområdet og i øvrigt også med andre amter på Sjælland, hvor dette er praktisk. Jeg begriber ikke, at man ikke blot kan udbygge og intensivere dette samarbejde, og jeg begriber ikke, at man via Folketinget skal presse et samarbejdsforum ned over fem parter. Der er virkelig et underskud af demokrati i denne sag.

I bemærkningerne til forslaget står der i øvrigt, at det er afgørende, at borgerne får gavn af de kvalitets- og ressourcegevinster, som et tættere samarbejde indebærer, ikke mindst på sygehusområdet. Her er det, jeg stopper op og bliver lidt forvirret, for sygehusområdet er slet ikke nævnt som et af de områder, der ifølge § 3 skal samarbejdes omkring.

Når alt dette er sagt, synes jeg stadig, at forslaget er interessant, og vi vil da gå positivt og kreativt ind i drøftelserne under udvalgsarbejdet med forslaget. Det vil vi også gøre vedrørende forslagene om hovedstadsreform og hovedstadsamt.

Søren Søndergaard (EL):

Strukturen i hovedstadsområdet er ikke gearret til at løse de problemer, som faktisk skal løses. Hovedstadsrådets myndighed er delt op på flere amter, et trafikelskab, et sygehusfællesskab og flere mellemkommunale selskaber, der på hver sin facon løser forskellige opgaver.

Trafikområdet er et eksempel på det kaos, der råder med den nuværende opsplitning af hovedstaden. DSB, HT, metroselskab, to kommuner, tre amter og mange flere roder rundt med mangfoldige planer, mens koordination og prioritering er en mangelvare. Derfor er en ny hovedstadsstruktur nødvendig, og derfor er det rigtigt med en ny hovedstadsstruktur.

For Enhedslisten er demokratiperspektivet alfa og omega. Hvis folk er utilfredse med den måde, sygehuse eller trafikpolitikken varetages på, skal de have mulighed for at skifte de ansvarlige ud direkte, og derfor er det også centralt for os, at der etableres en demokratisk enhed til at løse de regionale problemer.

Debatten om en hovedstadsreforms rammer og indhold er generelt et ekstremt eksempel på, hvorledes magtinteresser overskygger mere saglige hensyn. Københavns overborgmester vil gerne have en struktur, hvor magistratkommunen afgiver så få opgaver som muligt, og hvor nye organer bliver politisk svage; amtsborgmesteren i Københavns Amt vil gerne have et større amt at være borgmester for; amtsborgmestrene